

Lige så sjovt i nye lokaler

Mange nye til traditionsfest nummer 12

Vi venter allerede på den næste fest

Omstillingsparate. Det er et af nøgleordene i det nye årtusinde. Og selvfølgelig er vi med på vognen i B 1903. Så vi tog det store spring og flyttede årets traditionsfest fra kælderen op i den renoverede restaurant.

Og så gik det ellers som det plejer. Der blev knevret i en uendelighed. Om man er 82 eller 50 år er rent ud sagt bedøvende ligegyldigt. Om man blev meldt ind, da der var korknopper på støvlerne eller man spiller i støvler til 1.300 kr. kan være det samme. Der er så meget fælles stof at dele ud af og samles om – og der er et hav af anekdoter, der skal fortælles eller genfortælles. Ikke sandt Frank.

Præmisserne for at deltage var ændret, så folk med 25 års medlemskab kunne komme med ind i det forjættede land, og det blev det bestemt ikke dårligere af. En af de nye deltagere evaluerede festen ved at slå fast, at han dårligt kunne vente på næste års fest. ”Jeg bliver vel inviteret igen?” Jo, det gør du.

John Andersen bød velkommen. Vi kan notere, at han ikke er vokset – i højden – siden i fjor. Så han måtte op på et par sodavandskasser for at blive synlig.

Men stabil dem endelig ikke. Jeg har højdeskræk, sagde John.

Han noterede at skribenten Niels Rasmussen havde dobbelbooket og sidst var set på vej ind på den saudiske ambassade.

Han bemærkede også at Birger Tørsting Jensen nede i Belgien havde hørt noget om en forfærdelig tørke i sommer i Danmark, så der nok ikke var noget øl, så han meldte fra.

Årets toastmaster var sportsredaktør Tommy Poulsen fra Horsens Folkeblad. År ud og år ind har han siddet i restauranten med et væld af scrapbøger, hvor en bunke billeder lige skulle signeres. Og han har været godt forberedt, så der ikke skulle ledes.

I årenes løb har han fået masser af gas fra Allan Michaelsen, der altid skulle kommentere Tommys farverige skjorter. Det har Tommy taget i stiv arm. For han har mærket varmen i al drilleriet.

I journalistkredse går han under tilnavnet ”kuglepen”. Ingen kan som han stå og interviewe en spiller eller leder, se ham lige i øjnene og så skrive løs på en blok i hofte-højde med kuglepen. Og bladre, når det er nødvendigt.

-Jeg har hørt, at han i Frankrig præsenterer sig Tommy Le Pen og i USA som Tommy

”Fodbold er ikke for de stumme” tillægges Søren Lerby, der måske lærte noget om det, da han spillede ungdomsfodbold i B 1903. Måske har han lært det af far Kaj, der jo just ikke hører til de mundlamme. Toast master Tommy Poulsen hører også til den kategori. Der er ikke så meget æh og øh.

Penn, så folk måske tror, at han er i familie med Sean Penn, sagde John.

Vanen tro havde Tommy alt forberedt. Det hele blev stemt af med Benner fra festudvalget et par timer før festen gik i gang. Og så bidrog han med en god tale og nogle vitser til at lægge niveauet.

Jeg var vist ikke i stand til at ødelægge stemningen, sagde Tommy bagefter. Næh. Tværtimod.

Den grundige Tommy fortalte om sine forberedelser til aftenen.

”Jeg har aldrig været for fin til at snige mig med på et afbud”. Det sagde Richard Møller Nielsen, da han blev dansk landstræner som 2. valg efter Horst Wohlers.

Sådan følte jeg også, da min faste legekammerat gennem mange år, Palle Banks Jør-

gensen, succesrig toastmaster i Dirch Passers gamle klub, B93, sagde nej tak til Benners forespørgsel og sendte sorteper videre til mig.

Palle og jeg har været gæster til B1903's traditionsfest, siden Allan Michaelsen var så let-sindig at invitere os med, så jeg mente ikke, vi kunne være bekendt at sige nej, når Benner nu var så meget i nød for en toastmaster.

Sådan blev det, men der er et stykke fra at sige ja til så at stå midt i den store flok af B1903'ere.

Jeg har oplevet, hvordan der er blevet råbt muntre bemærkninger uden filter i tidens løb.

Gode råd var dyre.

Det eneste, man kan gøre, er at forberede sig bedst og mest muligt.

Der er kommet niveauforskel i restauranten efter ombygningen. Men John Andersen holder altid høj klasse. Han måtte op på nogle sodavandskasser i ambitionen for at kigge ud over folket. Og næste år er der måske et højtaleranlæg, så han ikke skal bruge et flute. John ville ikke højere op. For han lider af højdeskræk. Til gengæld slipper han for den tynde luft.

Jeg fik assistance af Frits Ahlstrøms store erfaring, fabrikerede en drejebog og lod Benner gennemgå det hele. Han kom med nogle meget væsentligt indspark.

John Andersen varmede hele forsamlingen op, og resten gled ned sammen med den lækre mad fra de dejlige piger i køkkenet.

B1903 har altid været godt selskab, og det var det også denne aften med 74 deltagere.

Jeg følte mig akavet ved at tale ud til en forsamling, hvor man har ryggen til den ene halvdel.

Scenegang har aldrig været min stærke

side. I amatørscenen fik jeg skyld for, at det var mig, der havde lært ænder at gå.

Det var en fornøjelse at opleve de nye lokaler, og hvis der er flere håndrører på Benny Olsens budget, er det nok en god idé at udvide med en mikrofon og en højtaler til næste år.

“Vi husker ikke så godt, vi hører ikke så godt, vi husker ikke så godt, vi ser ikke så godt, og vi husker ikke så godt længere, og vi bliver jo ikke yngre, men det stoppede jo ingen.”

B 1903 er en klub med masser af humor, konstaterede Tommy.

-Ellers havde man vel ikke ansat Niels-

Christian Holmstrøm som chefræner, sagde Tommy. Og så var alle flade af grin. Også Niels-Christian.

At Tommy dårligt var kommet til Horsens, før han afleverede denne lille artikel, siger alt om en produktiv mand.

Og så blev der spist og drukket og fortalt anekdoter og vittigheder.

Synd for dem, der blev væk, meldte afbud eller slet ikke meldte sig til.

Næste år vi klar til fest nummer 13 og til at markere og fejre DM-titlen 1969 og pokal-titlen 1979.

Ingen fest uden toast mastere - John Andersen har selv været det og hyldede nogle af forgængerne: Karsten Simensen, Helge Sander, Frank Mathiesen og Niels-Christian Holmstrøm. Paul Aabling skulle også have været med, men han var vist ude for at lede efter sit lysbilledapparat.

Der var lys på de just renoverede baner, der var lys i den renoverede restaurant, og Benny Olsen fortalte om mange lyspunkter i klubben, da han fortalte om, hvad der var sket siden festen i fjor.

Her går det godt

Sportsligt går det godt for 1. holdet. Ombygningen af klubhuset er næsten færdig. Og der er plads til forbedringer i ungdomsafdelingen. Det var nogle af de ting som formand Benny Olsen nævnte i sin traditionelle gennemgang af rigets tilstand på Lyngbyvej.

-Allerførst tak til festudvalget for endnu et veltilrettelagt arrangement, og ikke mindst er det dejligt at se, at nogle af vores mangeårige medlemmer med mere end 25 års medlemskab har taget imod invitationen, sagde Benny.

-Jeg er glad for, at vi nu endelig sidder i de nye lokaler her i klubhuset, som jeg håber, at I alle nyder. Fremragende udsigt, bedre akustik og plads til flere i restauranten end tidligere. Hele ombygningen skulle have været færdig i foråret, men sådan går det jo stort set aldrig, så vi havde først den officielle indvielse 2. september, og vi har forsat ikke haft den afsluttende gennemgang af byggeriet, og der er stadig nogle småting, der skal laves.

-Men vi har altså fået tre nye, dejlige omklædningsrum i den tidligere gymnastiksal, der hvor vi sad sidste år. Så har vi fået et noget større fitnesslokale, som også tilgodeser medlemmer i vores vægtklasse, og vi har fået en større terrasse her lige uden for dette lokale og ikke mindst har vi fået gjort alle adgangsveje handicapvenlige med ramper ude ved terrassen, lift her i restauranten og også handicapvenligt toilet; alt sådan noget, som skal være i orden, når man udbygger et ældre klubhus, som vores, der jo aldrig med alle vores trapper har været særligt handicapvenligt.

Toastmaster Poulsen havde en lille quiz til Benny, der vist fik et par ekstra grå hår. Man kan jo ikke vide alting.

Og som det næsten altid går, så har budgettet heller ikke helt holdt. Udover de ca. 500.000 kr. vi havde sat af til nyt køkken, så kommer der ekstra udgifter for klubben på mellem 275.000 og 325.000 kr. i alt, når hele regnskabet engang bliver gjort op.

Udover det "nye" klubhus, så har vi også fået et nyt tæppe og underlag på kunstgræsbanen, som jeg håber, at alle I, der var ude at spille, kunne mærke under jeres støvler. Der er under kunstgræstæppet et ca. 2 cm foamlag, der skulle gøre banen mere behagelig at spille på, hvilket jo klart skinnede igennem ved jeres kampe!

Det næste område, der skal istandsættes her i klubhuset er vores administrationslokaler oppe i den anden ende, så vi kan tilbyde vores ansatte nogle ordentlige forhold. Det forventer vi, kan igangsættes i begyndelsen af det nye år.

På det sportslige område er det gået særdeles fint for vores 1. hold, siden vi var sammen sidste år. De vandt helt suverænt Serie 1 her i foråret og spiller nu i Københavnsserien, hvor målet i indeværende sæson er en midterplacering. Også de fleste af vores ungdomshold er rimeligt placeret, men vi ligger under for, at de største talenter, fx på U12 bliver rippet af divisionsklubber, der kan spille i stærkere rækker end vi må. De bedste sørger vi selvfølgelig for havner i FCK.

Afslutningsvis vil jeg sige, at trods store udgifter til udbygningen af klubhuset, så har økonomien det fortsat ganske fint. Vi havde sørget for, at der var penge på kontoen – også til nogle af de mere uforudsete udgifter.

Klubbens medlemmer får fortsat et tilskud fra vores støttefond til diverse aktiviteter. Og det er faktisk sådan, at hvis alle I, der ikke er medlem af klubben, meldte jer ind som passivt medlem, så ville denne fest blive endnu billigere for os alle, idet støttefonden giver et pænt tilskud, men det må jo kun gå til medlemmer.

Så derfor denne lille opfordring her til sidst, sagde Benny.

Bo Skovbjerg har fået hår i ansigtet. Men han blev genkendt. Som gammel nordjyde kommunikerede han fint med Poul Kristiansen.

Søren "Knald" Petersen og Børge Ras skulle lige ordne verdenssituationen – eller nok snarere tale om de såkaldte gode gamle dage

Dann Schack Petersen har ikke overrendt klubben de seneste mange år, men det blev til et glædeligt gensyn.

Michael "Krisser" Kristiansen testede lige det nye, dejligt bløde underlag

Søren Nygaard, Henrik Ibenfeldt og Henrik Nielsen evaluerer indsatsen ude på kunstgræsset.

Ikke overraskende var turneringen det helt store tilløbsstykke. Publikum vidste, at der ville blive budt på fodboldmæssige lækkerier. Vel at mærke i et tempo, hvor der var tid til at studere alle finesser.

- Jan Andersen skrev fodboldhistorie

Med otte kampe på A-landsholdet og en statistik, der siger en sejr, to uafgjorte og fem nederlag er det ikke just fordi Jan Andersen har gjort sig fortjent sig til en plads i den danske fodboldhistorie på grund af sportslig succes på landsholdet. Men en ting kvalificerer ham til den plads.

Det var hans debut på A-landsholdet 25. juni 1969 mod Sverige i Idrætsparken. Der var 50.100 tilskuere, der så Sverige vinde 1-0 på et mål af Ove Eklund i det 62. minut.

-Jeg blev den første spiller, der blev skiftet ind i en kamp uden at den udskiftede spiller var skadet. Så jeg kom ind og afløste Ole Sørensen fra KB, siger Jan Andersen, der kom ind for at spille sammen med bl.a. Torben Nielsen og Allan Michaelsen.

Karrieren på A-landsholdet sluttede i oktober 1970 med 0-1 mod Portugal. Så sluttede Jan sig til den store brigade af spillere, der drog til udlandet for at tjene en god skilling på at være professionelle – som DBU jo først ville bruge fra 1971, hvor det blev 0-5 mod Portugal.

-Jeg skiftede til den schweiziske klub Fribourg og fortsatte senere til Young Boys i Bern, inden turen gik hjem. Jeg fik 210.000 kr. for at skrive under, og som min kone Lone og jeg blev enige om, så havde vi til udbetaling på et hus, når vi engang vendte hjem. De 210.000 kr. svarer til 1.768.000 kr. i 2018.

Jan blev en sag hos de danske myndigheder dengang. Ikke fordi han havde gjort noget galt. Man tog bare udgangspunkt i hans kontrakt for at få nogle helt klare regler for hvordan man skulle behandle alle de spillere, der var taget af sted.

Det hele begyndte i bedste B 1903-stil inde på Fælled i 1951.

-Jeg var seks år og blev meldt i Viktoria som lilleput, fordi vi boede i Læssøesgade. Men efter et halvt år skiftede jeg til Skjold, hvor alle kammeraterne var, fortæller Jan.

Skjold lå i Mesterrækken, så det var ikke så attraktivt for en talentfuld spiller at blive, så Jan skiftede til B 1903, hvor han kunne nikke

Svognene Jan Andersen og Gert Jensen kunne mindes en klubfest for over 50 år siden, hvor Jan mødtes Gerts søster Lone, som han netop har fejret guldbryllup med, og Gert strøg af sted med Jans dame ved lukketid. Og det havde Jan det fint med.

Der må jubles- Jan Andersen var manden der skaffede Young Boys en af de sjældne titler i 1970'erne, da han scorede kampens enlige mål i pokalfinale. Og så blev han ellers droppet.

genkendende til Allan Michaelsen og Steen Rømer inde fra ØB.

-Jeg blev meldt ind hos B 1903s game landsholdsspiller Vilhelm Jørgensen, som jeg senere kom i familie med, fordi han var onkel til Lone, som jeg blev gift med.

Modtagelsen i B 1903 var ikke den mest hjertelige fra alle. Der var lige lidt hierarki, som han lige skulle forbi. Men det gik, og han kom op blandt de bedste med Erik Dennung som træner – og ham kunne man lære meget af.

Dennung ville forsøge at gøre Jan hurtigere. Atletikpigen Nina Fahnøe fra FIF blev hidkaldt. Men hun kunne konstatere at hurtig på de første meter ville Jan aldrig blive. Til gengæld var han god, når han først kom i omdrejninger.

-Det gik lidt op og ned med medaljer, nedrykning og oprykning. Og så kom Bosse Håkansson. Det var en ny verden. Formand Thorkild Bekker mente, at Dennung havde lært os en masse om fodbold. Nu skulle vi så bare lige i træning. Det kom vi. Og Bosse løb i spidsen, så vi dårligt kunne følge med.

”-Jeg mødte Lone til en klubfest i B 1903. Gert Jensen er min svoger, og jeg har fået masser af venner. Fodbold har betydet så meget i mit liv. Eneste minus er nok at DBU har skåret nogle fester for gamle landsholdsspillere væk. ”

Jan

-Christian Andersen sagde, at hvis vi kun fik sølv, så ville han stoppe. Vi trænede altid.

-Taktisk klarede vi ofte det hele selv, når vi gik på banen til 2. halvleg. Så aftalte vi internt, hvad vi skulle justere. Det blev til et mesterskab i 1969. Mange kampe blev vundet i slutfasen, når der stadig var kræfter tilbage hos de sort- og hvidstribede.

-Holdet ændrede sig jo markant, fordi så mange blev solgt, så det så noget anderledes ud i 1970.

-I slutningen af året skiftede jeg så til Schweiz. BT-journalisten Verner Christiansen var også agent, og da en repræsentant fra Fribourg havde været i Malmø for at se en kamp og havde god tid, før han skulle flyve fra Kastrup, tog Verner ham med til vores kamp. Og så fik jeg tilbuddet. Selv om jeg jo var amatør, kunne jeg reelt bare skifte, men jeg ville ikke svigte B 1903, der var med i mesterskabkampen. Men Thorkild Bekker sagde, at det var i orden, at jeg rejste. Og jeg skulle være dernede inden vinterpausen for at være kvalificeret til at spille med i anden halvdel af turneringen, så jeg tog af sted.

Schweiz opererede ikke med professionel fodbold. Så Jan blev student – så måtte han gerne spille fodbold ved siden af og få penge for det.

-Så jeg blev indskrevet på universitet og skulle forny mit bevis hvert år i fem år indtil jeg blev betragtet som ”fodboldschweizer”.

I Fribourg taler man fransk, så det skulle der også styr på. Det var ikke nemt for en københavnsk gut med en grafisk uddannelse. ”Attention” – pas på – var et af de mere brugte ord.

-En ung gut sparkede mig ned i en kamp og kom nærmest grædende bagefter og sagde, at det havde træneren forlangt. Så det endte med at jeg måtte trøste ham, mindes Jan.

Han skiftede til Young Boys i Bern i en handel, som så noget mystisk ud, men det var dengang.

-Jeg fik tyskeren Kurt Linder som træner. Han havde bl.a. haft Henning Munk Jensen og Kresten Bjerre i PSV Eindhoven. Kurt Linder blev min læremester som træner. Af ham lærte jeg hvordan man i hvert fald ikke skal behandle andre mennesker, men jeg lærte altså også meget positivt rent fodboldfagligt. Han var typen, der trænede folk, så de løb, til de brækkede sig. Der var spillere, der ikke spiste op til en træning, for så havde de jo ikke noget at brække op. Dagen før en kamp mod det ubesejrede tophold fra FC Zürich sad vi og talte, og han spurgte, hvordan jeg ville forberede spillerne til kampen. Jeg sagde til ham, at han skulle gå ind og sige til dem, at de bare skulle slappe af. Og det råd fulgte han. Og så vandt vi 3-1. Det blev Zürichs eneste nederlag den sæson.

-De bliver en god træner, sagde Kurt Linder til mig.

Jan var kommet op i old boysalderen. Men han blev alligevel helt i Young Boys, da han scorede kampens eneste mål i pokalfinalen mod St. Gallen i 1977.

-Jeg kastede mig frem og saksesparkede halvt liggende med siden til målet bolden i kassen. Det var et sejrsmål – og det blev min fyresedel. For man vurderede at jeg var for gammel til at være med til europæisk fodbold.

Ideen var så at jeg skulle forsøge at opdatere min grafiske uddannelse, så jeg var klar, når vi kom hjem. Jeg skulle spille for FC Nordstern i Basel. Men min typografion skulle modregnes i min fodboldløn. Den ide kunne jeg ikke acceptere, så vores habengut røg i en dansk flyttebil, der alligevel var på de kanter, siger Jan.

Han kom hjem og var spillende træner i Ballerup, der rykkede i 3. division og ned igen.

Det blev til trænerjob i adskillige klubber - ofte med et meget godt resultat. Han kom bl.a. til Avartha og fik Pierre Larsen, Jørgen Juul Jensen og Nikolaj Randrup til B 1903, da han kom til sin gamle klub. -Jeg havde Palle Petersen som målmand i AB. De ville ikke give ham til et togtort inde fra byen til Bagsværd. Så han kom til os i B 1903, og det gik da meget godt.

Det var festligt, når Jan styrede træningerne, men der var også disciplin og mange tænker med glæde tilbage på mange af de fodboldmæssige forklaringer, de fik undervejs.

-Det skulle også være menneskeligt sådan i modsætning til Kurt Linder, så efter en kamp havde vi Palles søn Kenneth Emil i omklædningsrummet, så vi kunne synge fødselsdagssang for ham.

Undervejs i trænergerningen oplevede Jan nogle ubehagelige ting med ledere, der spillede trænere ud mod hinanden.

-Det fik mig til at tjekke tingene, så jeg ikke kom til at genere en trænerkollega eller tage jobbet fra ham, siger Jan.

Hjemme i Danmark fik han gang i sin grafiske karriere takket være nogle velvillige firmaer. Det endte med at han havde sit eget bogtrykkeri. Godt gået af en mand, der i den retning nærmest skulle starte helt fra bunden.

Nu er han gået på pension. Bentøjet har det ikke for godt. Han hygger sig i huset i Ballerup med Lone, som han netop har fejret guldbrillup med.

-Jeg mødte Lone til en klubfest i B 1903. Gert Jensen er min svoger, og jeg har fået masser af venner. Fodbold har betydet så meget i mit

De skrev fodboldhistorie. Young Boys vandt pokalfinalen hjemme på Wankdorf Stadion i Bern.

liv. Eneste minus er nok at DBU har skåret nogle fester for gamle landsholdsspillere væk, siger han.

Når nu vi har nævnt Idrætsparken skal vi også lige huske Jans svigerfar. Han var Skjolder og var med til at passe kampinfor-

mationerne som ”nummermand” nede ved Hockeybanen. Dengang måtte man pænt vente på informationerne om stillingerne i de øvrige kampe i 1. division. Det kunne der godt skabes lidt dramatik ud af, når man lige satte det første tal op og så gemte overraskelsen til det næste tal.

Karina Hoeing har lige som i eventyrene måtte gå meget igennem, mens ombygningen stod på. Det har ikke været nemt at være restauratør. Men nu er alt – næsten – færdigt, og hun bidrog til at det blev en stor aften. Det skyldtes selvfølgelig ikke mindst at fadølsanlægget og proptrækkerne fungerede. Oliver fra 1. holdet fik godt med styrketræning med at skænke op.

Nordjyderne Poul Kristiansen og Karsten Simensen havde igen taget den lange vej for at være med.

Rigo Møgelberg samt det omvandrende fodboldleksikon (især når det gælder B93) Palle Banks Jørgensen og Gert Jensen møder trofast op.

Det hører med til traditionerne at nogle af landets mest ihærdige autografsamlere møder op ved festen. Birger Topp skrev selvfølgelig gerne.

Carsten Frederiksen, Birger Topp, Axel Saabye og Benny Olsen er klar at angribe buffeten om lidt.

Den pensionerede elektriker Benny "Bøf" Nielsen var i stødet (Undskyld) og hilste på Erik Petersen.

Selv om man er i +70-afdelingen kan der godt være plads til skæg og ballade. Det beviste Niels-Christian Holmstrøm, Henrik Vestergaard, Børge Rasmussen og Ole Forsing.

Selv om han ikke havde sine gamle måldmandshandsker på kunne Niels Andersen godt holde fast på sit ølglas. Man smider jo ikke værdier på gulvet.

Benner hilste på Benno Larsen, Palle Petersen, Søren Nygaard, Rigo Møgelberg og Karsten Simensen.

Heldigvis ingen fest uden at Karsten Simensen fortæller historier i bedste Poul Erik Krogenstil. Nogle historier bliver altså bedre af at blive fortalt på dialekt.

Niels Andersen sad sammen med debutanterne Ken Nielsen, Carsten Graae og Ole Witthøft.

"Dunte" sammen med sin gamle holdkammerat og senere også trænerkollage Michael Kristensen og Ralph Olsen.

Ken B. Nielsen, Carsten Graae og Ole Witthøft fik nogle debutant-øl. Skulle alle have givet en omgang var det vist gået helt galt.

Når det nu ikke bliver til noget med det Formel 1-løb i København, så kunne Helge Sander bruge sin energi på at feste med de gamle klubkammerater.

13 mand fik debut som festdeltagere. Næsten lige så mange, som var nye på landsholdet mod Slovenien. I bageste række stod Erik Saabye, Jørgen Sjøberg, Ole Witthøft, Kurt Reitz Nielsen, Carsten Graae og Niels "Slagter" Krogh. I forreste række stod Dann Schack Petersen, Birger Lundholm Petersen, Palle Østersø, Michael Petersen og Ole Nielsen. Jens Mortensen skulle lige træne færdig, før han stødte til festen.

Michael Gothenborg var der naturligvis og kunne hygge sig sammen med Thomas Larsen og Lars Dalsborg.

Michael Petersen, Kurt Reitz Nielsen, Lars Dalsborg, Ole Witthøft og Steen Rømer er alle kandidater til det sorte bælte i buffet.

Uden mad og drikke. Ole Forsing, Palle Petersen John Larsen og Rigo Møgelberg sørgede for at have lidt at stå imod med.

Synkronindriking. Flemming Hansen, Jan Kreibke og Henrik Nielsen nød vinen.

Skulle nogen undre sig over hvem der købte Otto Leisners arkiv med vittigheder, kan man måske gætte på Frank Mathiesen som en kandidat. Der er mange – og nogle af dem er faktisk endog meget sjove.

Finn Schmidt Jensen og Jens Aabling skålede, mens Karsten Jønsson hældte op.

Om det var sjovt. Ja det var det. Syntes både Børge Rasmussen og Birger Topp.

Jørgen Lorentzen har fået gang i karrieren igen med deltagelsen i morgentræningen mandag og fredag, så han er i fin form.

Benny "Bøf" sad sammen med blandt andre Jørgen Sjøberg – som har været mange år i udlandet med sit job. Ham fandt vi via et fitnessstudie i Kokkedal. Keld Kristensen og Paul Aabling var selvfølgelig også med.

Flemming Hansen, Jan Kreibke, Henrik Nielsen, Henrik Ibenfeldt, Jan Finn Hansen, Michael Kristensen og Ralph Olsen havde lige et splitsekund til at slippe kniv og gaffel og glas.

Jan Andersen, Gert Jensen, Jens Peter Koch, Thomas Larsen, Michael Gothenborg Steen Rømer Larsen, Bo Skovbjerg sad strategisk godt.

Jens Sass er med hver gang.

Ejnar Holst tager såmænd turen fra Spanien for at komme hjem til festen og for at hilse på gamle klubkammerater.

Henrik Ibenfeldt havde ikke været på skiferie, så han var så fit for fight at han kunne deltage sammen med Jan Finn Hansen, Vagn Richard Holm og Karsten Jønsson.

Jens Aabling, Søren Nygaard og Henrik Vestergaard havde fået en bobler i form af Kurt Nielsen med på holdet. Han lod sig ikke trække ned i tempo.

Henrik Nielsen, Benno Larsen og Michael Kristensen blev hjulpet af Carsten Graae, der er med på den nye kvoteordning.

Lars Dalsborg når gerne en håndfuld kampe som aktiv i løbet af en uge, når han da ikke er i Sverige for at være træner eller ude for at se andre kampe. Han var på vinderholdet sammen med Michael Petersen, Jens Sass Hansen og Niels Haarbye, der stadig tror at man kan tale bolden i

Nu spiller vi four a side

Ingen traditionsfest uden en småboldsturnering. De foregående år har der for det meste været så mange tilmeldte, at man har spillet en alle-mod-alle turnering med fem på hvert hold. Og måske endda lidt udskiftning. Men i år indførte man så begrebet four a side.

Vanen tro blev der spillet fodbold på et meget højt niveau. I hvert fald, hvis aktørerne selv skal sige det.

Desværre fik vi år heller ikke Bo Skovbjerg at se i aktion. Så vi måtte undvære de lynhurtige fodskift, driblinger så skarpe at man kan skære sig på dem, og arbejdsraseriet i maskinrummet på midtbanen.

Redaktøren var optaget af en jubilæumsfest. Det gav så plads til at andre kunne prøve at være i vinderens rolle.

Turneringsleder og dommer Jan Flodin herskede og regerede i vanlig suveræn stil.

Da det hele var overstået, kunne han fortælle, at der faktisk ingen vindere var. For ingen af de deltagende hold havde husket at indsende de elektroniske holdkort. De slap dog for bøder, da han lod nåde gå for ret.

Kurt Nielsen fra de noget yngre årgange var blandt deltagerne, og det gjorde lidt ondt i andre spilleres lunger at skulle følge med i hans tempo. En lavede et fair skub mod Henrik "Tiger" Nielsen, der ellers er svær at fange.

Jens Sass blev åbenbart noget forbløffet, da Benno viste landsholdsklasse i målet.

Michael Petersen lavede et fair skub mod Henrik "Tiger" Nielsen, der ellers er svær at fange.

Man kunne næste høre det knage, da Jønsson lavede strækøvelser.